

§ 45 j. n. nemá tu významu, poněvadž soud první stolice dle obsahu spisů svou příslušnost neuznal výslovným rozhodnutím. Bylo tudíž, byť i odvolatel zmatečnosti v § 477 čís. 3 c. ř. s. stanovené nevytýkal, rozsudek i celé jemu předcházející řízení dle §§ 477 a 478 odstavec první c. ř. s. zrušiti a žalobu odmítnouti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y .

Názor stěžovatelův, že má zákon v § 49 čís. 7 j. n. na zřeteli pouze povoznické služby povahy osobní a jednoduché, nemá v tomto ustanovení zákona opory. Zákon v této příčině nerozeznává a sluší proto i přítomný spor ze smlouvy, dle níž se žalobkyně jako majitelka povoznictví zavázala, dříví žalovaným od velkostatku koupené odvésti na stanici, za kterýžto výkon požaduje odměnu v zažalovaném obnose, pokládati za spor mezi povozníkem a zákazníkem ve smyslu § 49 čís. 7 j. n., k jehož rozhodování jest výlučně příslušným soud okresní, byť i naložení a odvezení dříví bylo spojeno v tomto případě s většími obtížemi a vyžadovalo většího času k provedení, než jiné obyčejné výkony povoznické. Nesprávný jest také náhled stěžovatelův, že soud odvolací neměl žalobu odmítnouti a celé řízení zrušiti, nýbrž že měl učiniti opatření, by bylo zavedeno řízení před příslušným soudem. Ustanovení § 475 a 476 c. ř. s., jichž se stěžovatelka dovolává k odůvodnění tohoto svého názoru, mají na zřeteli případ §u 471 čís. 6 c. ř. s., kdežto zde jde o případ §u 471 čís. 7, na který se vztahuje ustanovení §§ 477 a 478 c. ř. s. a bylo proto i řízení rozsudku předcházející správně zrušeno a žaloba odmítnuta.

Čís. 921.

Pouhým převzetím břemen nestává se bezúplatný postup nemovitostí jednáním úplatným.

(Rozl. ze dne 15. února 1921, R I 135/21.)

Notářským spisem postoupila manželka manželů bezúplatně polovici svých nemovitostí. Manžel převzal knihovní břemena, váznoucí na postoupené polovici nemovitostí, jež byly kromě toho stíženy právem předkupním pro Norberta K-a. K n i h o v n í s o u d k žádosti manželů povolil, by vloženo bylo manželův vlastnické právo na postoupenou polovici, nevyrozuměv Norberta K-a. R e k u r s n í s o u d ku stížnosti Norberta K-a knihovní návrh zamítl. D ů v o d y: Notářský spis uvádí sice, že manželé uzavřeli spolu smlouvu darovací, avšak nejde tu o pouhé darování, nýbrž o převod nemovitostí aspoň s části úplatný, neboť v odstavci III. smlouvy zavazuje se manžel, že zaplatí a zúročí polovici knihovních dluhů tamtéž uvedených. Byla tedy tímto převodem dána příčina, by stěžovatel »právo předkupní« vykonal a poněvadž nebyla předložena listina o tom, že osoba, vtěleným právem předkupním nadaná práva předkupního nevykonává a s převodem souhlasí, neměl býti vklad vlastnického práva povolen a měl první soud k právu předkupnímu dle knihovního stavu z moci úřední míti zření.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Manželé navrhli vklad práva vlastnického na základě smlouvy, která jest smlouvou darovací ve smyslu § 938 a nikoli smlouvou tržovou podle § 1053 obč. zák., ani jinou smlouvou zcizovací, neboť manželka smlouvou touto postoupila polovici svých nemovitostí bez úplaty manželi, který neměl na ně nároku (§ 940 obč. zák.). Tím, že manžel podle smlouvy převzal břemena knihovní, na této polovici nemovitostí váznoucí, smlouva ona vzhledem na ustanovení §§ 443 a 928 obč. zák. nestala se smlouvou úplatnou.

Čís. 922.

Zákon o společnostech s obmezeným ručením.

Nepřípustným jest ustanovení společenské smlouvy, dle něhož vyhrazuje se společníku právo, žádati, by svého času byl ustanoven za jednatele nebo ponechává se právo, zřídit jednatele, osobě třetí, vyjímajíc stát a veřejné korporace.

Právo, žádati za bezodkladné svolání valné hromady, lze ve smlouvě přiznati i společníkům, jichž kmenové vklady činí méně než jednu desetinu kmenové jistiny, nelze však právo to učiniti závislým na vyšším podílu na kmenovém jmění.

Vrácení kmenových vkladů podle § 58 zákona musí ve smlouvě výslovně učiněno býti závislým na tom, že provést se smí jen z čistého výtěžku rozvahového roku nebo čistých výtěžků let předchozích.

(Rozh. ze dne 15. února 1921, R I 137/21.)

Rejstříkový soud vrátil společnosti s r. o. společenskou smlouvu k opravě v těchto bodech: 1. § 19 smlouvy odporuje ustanovení § 15 zákona, dle něhož pouze společníci mohou býti ustanoveni jednatelem. Ustanovením, že Josef L. jest oprávněn žádati, by svého času byl ustanoven jednatelem, a že totéž právo přísluší Oskaru V-ovi nebo jinému, dosud nejmenovanému pokrevnímu jeho příbuznému, jest obmezeno právo společníků, by v budoucnu zvolili na valné hromadě jednatelem osobu důvěryhodnou, při čemž budiž podotknuto, že by se tím zcela změnil seznam společníků. 2. § 14 b) smlouvy, stanovící, že svolání valné hromady mohou požadovati společníci, jichž vklady dosahují $\frac{2}{10}$ kmenového kapitálu, odporuje ustanovení § 37 zákona, dle něhož postačí vklady ve výši $\frac{1}{10}$ kmenového kapitálu. 3. Odstavec druhý § 22 smlouvy dlužno uvést v soulad s §em 58 zákona. Nehledě k tomu, že způsob a podmínky vrácení vkladu nejsou ve smlouvě výtčeny, nejsou splněny podmínky § 58 zák. Byly sice vneseny nemovitosti, z toho však neplyne, že byly provozováním podniku zcela neb z větší části ztráveny. Zákon nepomýšlí na možné klesání jich hodnoty. Rekursní soud usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle znění § 15 zák. ze dne 6. března 1906 čís. 58 ř. zák. nelze ve smlouvě společenské ustanoviti za jednatele osoby, jsoucí mimo spo-